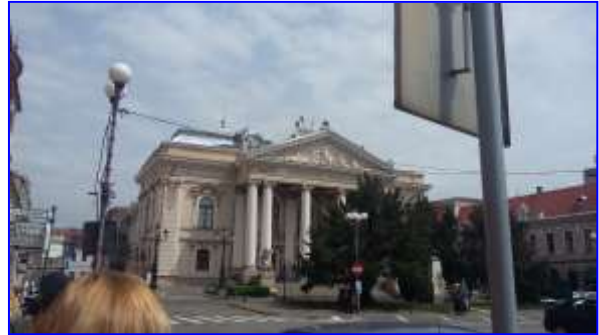

Erdélyi kirándulás Nagyenyedre és környékére

2017. május 1-jén 7 óra 45 perckor indultunk el a Szolnokról, a Pelikán parkolóból. Nagyváradon a buszról leszállva, kinyújtottuk elgémberedett tagjainkat, majd egy városnéző túrára indultunk. Megnéztük a Városházát, a Színházat, a sétáló utcákat és a vásárcsarnokot. Elvarázsolt bennünket a város hangulata és az

Emke kávézó, amelynek egyik törzsvendége Ady Endre volt. Meglátogattuk a Szent László székesegyházat és a Püspöki Palotát, majd tovább indultunk Nagyenyedre. Útközben rövid pihenőre megálltunk a Királyhágón, ahol gyönyörködtünk a táj szépségében. Nagyenyedre késő délután értünk, megvacsoráztunk, elfoglaltuk a szobáinkat és fáradtan nyugovóra tértünk. Második nap, május 2-án, kedden a Bethlen Gábor Református Kollégiumba látogattunk, ahol a hozzánk utazó erdélyi gyerekek vártak. Nem gondoltuk, hogy egy nagy múltú iskolának ilyen hangulata van! Jó lehet itt tanulni! Körbe jártuk a Kollégiumot, megnéztük a múzeumait, voltunk a könyvtárban, majd előadtuk a közös irodalmi projektünket.

Gyalogos városnézés következett, majd útnak indultunk a Remetei-sziklaszoroshoz, de előtte bejártuk az Apátságot. A nagy hegyek körbe zárták a csendes áhítatot, a csendet. Mi is imádkoztunk az utazásunk sikeréért, a családjainkéért.

Harmadik napon május 3-án Torockóra látogattunk. Nekem ez a város volt a kedvencem! Nagyon szép volt! Rövid sétát tettünk a településen, majd sikeresen meghódítottuk a Székelykőt. Hatalmas élmény volt legyőzni ezt a nagy hegyet és önmagunkat, mert nem szoktunk hozzá a mászáshoz! Visszafelé megálltunk Torockószentgyörgyön, Brassai Sámuel szülőházánál. Este pedig visszatértünk Nagyenyedre.

A negyedik napunkon a Tordai Sóbányába mentünk, majd Kolozsvárra. Míg a Székelykő magasságában kellemesen elfáradtunk, itt a sóbánya mélységében pihentünk egy nagyot! Igazi kalandpark várt! Kolozsváron sok helyet bejártunk. Megnéztük a Szent Mihály templomot, Mátyás király szülőházát, az Egyetemet, a Farkas utcai református templomot majd elmentünk a Házsongárdi temetőbe, ahol az osztályunk három csoportra oszlott és három híres magyar sírjánál hagytunk egy-egy csokor virágot és elszavaltuk a Himnuszt.

Ezek után a Tordai hasadékon túráztunk végig, majd este egy búcsúesten vettünk részt a vendéglátó diákokkal. Május 5-én reggel indultunk haza, utazásunk közben megálltunk Körösfőn, ahol Erdély festett, kazettás mennyezetű templomainak egyikét néztük meg. Körülbelül este 19 órakor értünk haza.

Ez alatt az öt nap alatt sok-sok szép emlékekkel gazdagodtunk. Elfáradtunk, de boldogok voltunk, hogy ilyen programban volt részünk.

Kovács Vivien (10.c osztályos tanuló írása)